

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1097

гр. Варна, 17.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Александър В. Цветков

като разгледа докладваното от Невин Р. Шакирова Въззивно гражданско дело № 20233100500614 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XX от ГПК.

Образувано е по повод въззивна жалба на Община Варна срещу Решение № 141 от 16.01.2023г. по гр.д. № 3916/2022г. по описа на ВРС, X-ти състав, с което **на основание чл. 124, ал. 1 от ГПК** по предявения от З. Ж. Д., ЕГН ***** иск е прието за установено в отношенията между страните, че Община Варна **не е собственик на реална част** от недвижим имот, находящ се в гр. Варна, район Приморски, м. „Франга дере и кокарджа“, представляващ **ПИ с ид. 10135.2551.536** по КККР/2022г./сегашен вид, идентичен с ПИ № 936 по КП/2000г./цифров модел към 2007г., с площ от 500 кв.м., попадащ в източната част на поделения ПИ № 588 по КП „Франга дере и Кокарджа“ на гр. Варна, означена като Дял II върху скица – проект и в техническата експертиза за реална поделяемост на имота, неразделна част от Договор за доброволна делба на съсобствен имот от 23.12.2005г. и представляващ част от актувания с АЧОС № 10670/04.08.2021г. ПИ с ид. 10135.2551.536, целия с площ от 2508 кв.м., **с площ на реалната част от 423 кв.м.** и при граници нтта, заключени между т.т. 1, 2, 3 и 4 на Комбинирана скица № 6 към заключението на вещото лице на л. 199 от делото на ВРС.

Въззивната жалба е основана на оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на обжалваното решение, поради грешни изводи извлечени на база събраните доказателства. Посочва, че е установено по делото, че АОС № 10670/04.08.2021г. е съставен на основание чл. 58, ал. 5 от ЗОС във връзка със Заповед № ДИ-20-7703-92/30.07.2020г. на Областния управител на област Варна. С последната е отписан от актовете книги АДС № 150/08.06.1981г., съгласно който на основание чл. 63 от ЗТСУ, считано от 1980г. държавна собственост е дворно място от 32690.25 кв.м., находящо се в м.

„Франга дере“, представляващо множество имоти с различни планоснимачни номера. По КП на м. „Франга дере до Домуз дере“ от 1973г., процесният ПИ с ид. 536 е идентичен с пл. №№ 3270, 3271, 3269. Както е посочено в заключението на вещото лице, а видно и от писмените доказателства по делото имоти №№ 3269, 3274, 3269а по КП/1973г. са били отчуждени със Заповед № 2552/07.09.1979г. на ИК на ОНС – Варна за мероприятие „Експериментални блок/секции в ж.к. „Стойко Пеев“. По отношение на имот № 3269 е било извършено отчуждаване, което е приключило за имота и мероприятието е реализирано. Съдът не е съобразил, че актуваният с АОС имот с ид. 536 с площ от 2508 кв.м. е стар имот 408 и попада изцяло в границите на последния в собственост на държавата въз основа на АДС от 1981г., от които частично върху 423 кв.м. на имот 936. Ето защо общината е собственик на основание § 42 ЗОС. В регистъра на имотите от 1999г. също е посочено, че имот № 408 е държавна собственост на основание АДС. Попадането на процесния имот 536 в имот № 408, отразен в син цвят е видно на Приложение № 3 към заключението на вещото лице. По тези съображения е отправено искане решението да се отмени и предявеният иск да се отхвърли с извод за неоснователност.

В отговор 3. Д. оспорва доводите в жалбата и развива такива, обосноваващи правилност и законосъобразност на обжалваното решение. Твърди, че процесният имот съгласно експертното заключение не попада в отчуждения имот 3269, а в имот 3270, като имота на ищеца не попада в АДС съгласно т. 7 от СТЕ. Ето защо правилно първоинстанционният съд е приел, че в обхвата на АДС попада имот № 3269, но не и имот № 3270. Процесният имот 936 с площ от 500 кв.м. по КП/2000г. е извън обхвата на АДС и следователно същият не е бил отчужден и одържавен. По разписна книга имот 3270 е собственост на Милица Георгиева. От представените по делото документи за собственост е установено, че имот 3270, целия с площ от 1000 кв.м. от 1988г. до настоящия момент е частна собственост и никога не е владян от държавата или общината. Ето защо отправя искане обжалваното решение да се потвърди.

На основание чл. 267, ал. 1 от ГПК при служебна проверка съдът констатира, че въззивната жалба е допустима. Депозирана е от активно легитимирана страна по делото, имаща правен интерес от обжалването, в срока по чл. 259, ал. 1 от ГПК и отговаря на същественият изисквания за редовност по чл. 260 и чл. 261 от ГПК. Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **25.04.2023г. от 09:00 часа**, за която дата и час да се призоват страните по делото.

НАПЪТВА на основание чл. 273 вр. чл. 140, ал. 3 от ГПК страните към медиация или към спогодба, като указва на същите, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от страна на всяка от тях ще доведе до бързото и ефективно уреждане на спора по между им и ще благоприятства процесуалните и бъдещите извънпроцесуални взаимоотношения по между им. При приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, на основание чл. 78, ал. 9 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____